

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔)

พ.ศ. ๒๕๐๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๑

เป็นปีที่ ๑๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๗ ตุลาคม ๒๕๐๑

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๐๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปแทน

“มาตรา ๑๔๗ เงินผลประโยชน์แผ่นดินตามความในมาตรา ๑๔๖ เก็บได้ในจังหวัดใด ให้ใช้จ่ายบำรุงท้องที่ในเขตจังหวัดนั้น และให้ใช้ในกิจการอันจะอำนวยประโยชน์แก่ราษฎรอย่างใกล้ชิด เช่น การสร้างหรือซ่อมแซมสถานศึกษา สุขศาลา ทาง การชลประทานราษฎร บ่อน้ำสาธารณะหรือกิจการอย่างอื่นซึ่งมีลักษณะทำนองเดียวกัน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปแทน

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๗ ตุลาคม ๒๕๐๑

“มาตรา ๑๕๑ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตั้งกรรมการพิจารณา
 ตีราคาปานกลางของที่ดินในตำบลหนึ่งๆ ประกอบด้วยบุคคล
 ในท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ดินในเขตเทศบาล ให้มีสรรพากรจังหวัด
 หรือผู้แทนหนึ่ง นายอำเภอหนึ่ง เทศมนตรีหรือผู้แทนหนึ่ง
 และผู้ทรงคุณวุฒิที่สภาเทศบาลเห็นสมควรหนึ่ง รวมเป็นสี่คน

(๒) ในกรณีที่ดินในเขตสุขาภิบาล ให้มีสรรพากร
 จังหวัดหรือผู้แทนหนึ่ง นายอำเภอหนึ่ง กรรมการสุขาภิบาล
 หนึ่ง และผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการสุขาภิบาลเห็นสมควร
 หนึ่ง รวมเป็นสี่คน

(๓) ในกรณีที่ดินนอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาล ให้
 มีสรรพากรจังหวัดหรือผู้แทนหนึ่ง นายอำเภอหนึ่ง กำนัน
 หนึ่ง และผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรหนึ่ง
 รวมเป็นสี่คน

ถ้าราคาที่ดินในเขตนั้นแตกต่างกันมาก ก็ให้กำหนดเขต
 เป็นหน่วยๆ ภายในตำบลนั้นเพื่อประโยชน์แก่การตีราคาปาน
 กลางให้เที่ยงธรรม”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่ท้าย
 ลักษณะ ๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดย

เล่ม ๑๕ ตอนที่ ๑๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ตุลาคม ๒๕๐๑

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑)
พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้บัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่ท้ายพระราช-
บัญญัตินี้

มาตรา ๖ บัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่ท้ายลักษณะ ๓ แห่ง
ประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับ
ได้ในการปฏิบัติจัดเก็บเงินที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันใช้
บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่

ชั้น	ราคาปานกลางของที่ดิน	ภาษีไร่ละ		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๑	ไม่เกินไร่ละ ๒๐๐ บาท	—	๕๐	๑. ที่ดินที่ใช้ประกอบการ กิจกรรมเฉพาะประเภทไม้ล้ม- ลุกให้เสียกึ่งอัตรา แต่ถ้าเจ้า- ของที่ดินประกอบการกิจกรรม ประเภทไม้ล้มลุกนั้นด้วยตน- เอง ให้เสียอย่างสูงไม่เกินไร่ ละ ๕ บาท ๒. ที่ดินที่ทิ้งไว้ว่างเปล่า หรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควร แก่สภาพของที่ดิน ให้เสีย เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเท่า
๒	เกินไร่ละ ๒๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๔๐๐ บาท	๑	—	
๓	เกินไร่ละ ๔๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๖๐๐ บาท	๒	—	
๔	เกินไร่ละ ๖๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๘๐๐ บาท	๓	—	
๕	เกินไร่ละ ๘๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑,๐๐๐ บาท	๔	—	
๖	เกินไร่ละ ๑,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑,๒๐๐ บาท	๕	๕๐	
๗	เกินไร่ละ ๑,๒๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑,๔๐๐ บาท	๖	—	
๘	เกินไร่ละ ๑,๔๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑,๖๐๐ บาท	๗	—	
๙	เกินไร่ละ ๑,๖๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑,๘๐๐ บาท	๘	—	
๑๐	เกินไร่ละ ๑,๘๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒,๐๐๐ บาท	๑๐	—	
๑๑	เกินไร่ละ ๒,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒,๒๐๐ บาท	๑๑	—	
๑๒	เกินไร่ละ ๒,๒๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒,๔๐๐ บาท	๑๒	—	
๑๓	เกินไร่ละ ๒,๔๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒,๖๐๐ บาท	๑๓	—	
๑๔	เกินไร่ละ ๒,๖๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒,๘๐๐ บาท	๑๔	—	
๑๕	เกินไร่ละ ๒,๘๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๓,๐๐๐ บาท	๑๕	—	
๑๖	เกินไร่ละ ๓,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๓,๕๐๐ บาท	๑๗	๕๐	
๑๗	เกินไร่ละ ๓,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๔,๐๐๐ บาท	๒๐	—	
๑๘	เกินไร่ละ ๔,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๔,๕๐๐ บาท	๒๒	๕๐	
๑๙	เกินไร่ละ ๔,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๕,๐๐๐ บาท	๒๕	—	
๒๐	เกินไร่ละ ๕,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๕,๕๐๐ บาท	๒๗	๕๐	
๒๑	เกินไร่ละ ๕,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๖,๐๐๐ บาท	๓๐	—	
๒๒	เกินไร่ละ ๖,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๖,๕๐๐ บาท	๓๒	๕๐	
๒๓	เกินไร่ละ ๖,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๗,๐๐๐ บาท	๓๕	—	
๒๔	เกินไร่ละ ๗,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๗,๕๐๐ บาท	๓๗	๕๐	
๒๕	เกินไร่ละ ๗,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๘,๐๐๐ บาท	๔๐	—	
๒๖	เกินไร่ละ ๘,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๘,๕๐๐ บาท	๔๒	๕๐	
๒๗	เกินไร่ละ ๘,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๙,๐๐๐ บาท	๔๕	—	
๒๘	เกินไร่ละ ๙,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๙,๕๐๐ บาท	๔๗	๕๐	
๒๙	เกินไร่ละ ๙,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑๐,๐๐๐ บาท	๕๐	—	

ชั้น	ราคาปานกลางของที่ดิน	ภาษีไร่ละ		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
๓๐	เกินไร่ละ ๑๐,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑๕,๐๐๐ บาท	๕๕	—	
๓๑	เกินไร่ละ ๑๕,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒๐,๐๐๐ บาท	๖๐	—	
๓๒	เกินไร่ละ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒๕,๐๐๐ บาท	๖๕	—	
๓๓	เกินไร่ละ ๒๕,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๓๐,๐๐๐ บาท	๗๐	—	
๓๔	เกินไร่ละ ๓๐,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๔๐,๐๐๐ บาท	๘๐	—	
๓๕	เกินไร่ละ ๔๐,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๕๐,๐๐๐ บาท	๙๐	—	
๓๖	เกินไร่ละ ๕๐,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๖๐,๐๐๐ บาท	๑๐๐	—	
๓๗	เกินไร่ละ ๖๐,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๘๐,๐๐๐ บาท	๑๕๐	—	
๓๘	เกินไร่ละ ๘๐,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท	๒๐๐	—	
๓๙	เกินไร่ละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท	๒๕๐	—	
๔๐	เกินไร่ละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๓๐๐,๐๐๐ บาท	๓๐๐	—	
๔๑	เกินไร่ละ ๓๐๐,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท	๓๕๐	—	
๔๒	เกินไร่ละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท	๔๐๐	—	
๔๓	เกินไร่ละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้เสียภาษีไร่ละดังต่อไปนี้— (๑) สำหรับราคาปานกลางของที่ดิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท แรกให้เสียภาษี ๔๐๐ บาท (๒) สำหรับราคาปานกลางของที่ดินส่วนที่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้เสียทุกๆ ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อ ๑๐๐ บาท เศษของ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ถ้าถึง ๕๐,๐๐๐ บาท ให้ถือเป็น ๑๐๐,๐๐๐ บาท ถ้าไม่ถึง ๕๐,๐๐๐ บาท ให้ปัดทิ้ง			

หมายเหตุ

- ๑) ที่ดินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่
 - ก. เศษของไร่ให้คิดในอัตราลดลงตามส่วน
 - ข. เศษของ ๑ ตารางวาให้ปัดทิ้ง
- ๒) เมื่อคำนวณภาษีแล้ว เศษของ ๑๐ สตางค์ให้ปัดทิ้ง

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๗ ตุลาคม ๒๕๐๑

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประชาชนผู้มีรายได้น้อย คือ ผู้ประกอบการกสิกรรมประเภทไม้ ต้มตุ๋ก ได้แบกภาระทั้งทางตรงและทางอ้อมเกินกว่าอัตราในขณะนี้ เงินที่นำมาชำระภาษีได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการกสิกรรม ในที่ดินของตน ปกติพืชที่ปลูกมากที่สุดคือข้าว ในปัจจุบันราคาข้าวไม่ดีขึ้นเท่าไร ได้ผลน้อยอยู่แล้ว ฉะนั้น สมควรที่จะลดภาระภาษีบำรุงท้องที่ จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประมวลรัษฎากร